

ΡΟΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Εικοσόν και τέταρτον αριθμηόμενος χρόνον
στην κλειστήν εβδόμηνην γην των Παρθενάνων.

Έτος χίλια κι όκτώ κι ένακόσια,
νέα ερπεις Ρωσικών με την γλώσσα.

Εικοσάδο του Νοεμβρίου,
συνεδράσεις Βουλευτηρίου.

Χίλια κι εξήντα τώρα μετρώ
και σε ρητόρων τρέχω λουτρό.

"Υμνος προΐνθουστασιμόν στόν Προϋπολογισμόν."

- Π. — Πες ης, καλέ μου Φασουλή;
Φ. — Πάω ν' άκούσω στη Βουλή;
Π. — Νάελθαι κι' έγώ;
Φ. — Και μ' έρωτάς;
Ελα νά' εγς τος δουλευτάς.
- Π. — Έγώ προκρίνω της Βουλής
Φ. — κανένα παλαιοκαρφενέ...
Περὶ μικρά παραλαίεις
κι' ένδιατριβεις, ταπεινέ!
- Π. — Δέν έρχομαι, βρέ Φασουλή, και μοναχός σου τράβα.
Φ. — Δέν έβρεις τι σοφ γίνεται, δέν καταβάς, ή γλαβά.
Δέν έρχοσαι νά φωτισθής και κόσμο νά φωτίσης;
δέν έρχοσαι τάς γνώσεις σου λιγάκι νά πλουτίσης;
- Π. — Τι νά σοφ' πώ!... μ' άκούρασε τόσης σοφίας γνώσεις.
Φ. — Δέν έρχοσαι;
Π. — Δέν έρχομαι...
Φ. — Μά θα τώ μετριοψόσης.
Π. — Δέν έρχομαι, δέν έρχομαι, τά λόγια σου χαμένα,
κι' έν ης στο πάλο της Βουλής άκουσε, και γιά' μένα.
- Φ. — Έλα' στον πρώτο οάλο και τον αναβρασμέ,
κι' έντι, μηδαμινέ,
νέ ης' στον καρφενέ
καλλίτερα ν' άκούσης Προϋπολογισμό.
- Καλλίτερα' στο πάλο νά χάσκησ άναυδή,
καλλίτερα' στο όθμα τον Γουάουζα νά εγς,
κι' ένάλυσαι ν' άκούσης Προϋπολογισμοῦ
μετά πολλων έλπίδων μεγάλου πλουτισμοῦ.
- Κάλλη, κουτεντάδη,
ν' άκούσης λόγων εϊβδη,
ν' άκούσης τρεϊς' στο λάδε,
ν' άκούσης τρεϊς' στο ζίδι.
- Κάλλη' στο Παρλαμένγο μαζί μου νά χασιόσαι,
φιλε ξαρακινέ,
καλλίγη' στο Παρλαμένγο μαζί μου νά κομισαι
παρά' στον καρφενέ.
- Έρτός θάμει, ντερτιλή,
πολλε παροξυσμός...

- Π. — Μά τί σημαίνει, Φασουλή,
Προϋπολογισμός;
- Φ. — Άέρας φρέσκος...
Π. — Δηλαδή;
Φ. — Νούμερο άραδεκακόμενα,
μεγάλα μαθηματικά κι' έντερα φουσκοκόμενα.
- Π. — Μιλώσέ μου πώ καλά.
Φ. — Σου τά λέω στρογγυλά.
Βλέπεις έξοδα, κεφάλαια,
μόνο γιά τώ θεαθηναι,
έλέπεις έξοδα μεγάλα
κι' όμως έξοδα δέν είναι.
- Βλέπεις τά θεακωθέντα,
πλήν πεποθήσης καρμιά,
τόσ' άκροβεις εϊσπραχθέντα,
κι' όμως άδεια τά Ταμεία.
- Βλέπεις εμπροστά σου πλούτη
κι' είναι φτώχεια, βρέ φαρούτη,
και' στη φτώχεια πάλι πλούτος,
πού φωνάζεις, τειναι τούτος;

Τά χάνεις, Περικλέτω, κι' έν τάχης τετρακόσα...
δαδεζά τον έφετάςεις,
μετρες γιά Χυλό τόσα
και Στόλο δέν κυτιάςεις.

Έλέπεις και γιά Στρατό
κοντόλι δυνατό,
μά Στρατεύμα γυρεύεις και' έρωσεις Στρατηγός,
πού με τος άραμπάδες τσακόνουν τος λαγός.

Βλέπεις κοντόλιμα κι' έλλα
μικρά τε και μεγάλα,
και γ άσκει μ' άπορία
χωρίς νά βγάςεις λέξ...
τά ερδ τά βλέπεις τρη,
τά πέντε γίνου' εξή.

Έλλειμμα' μπρος κυτιάς;
περίσσευμα σοδ θάμει...
περίσσευμα ζητάς;
έλλειμμα θά σοδ γένη.

Εβραϊκούς περισεύματα και ψιθυρίζεις, νάναι:
τάχατε τίνος νάναι;
πλήν άπαντός κι έλλείμματα σ'τό πέριε και' σ'τό δίνε
και τότε σκίπτεσαι γι' αυτά πώς κανενός δέν είναι.

Καταλαβαίνει κάθε βλάξ
ή νήσιος ή χροτάτος
πτώχη και πλούτος έναλλάξ
πώς κυβερνά τ'ο κράτος.

Κι' έν τούτοις τ'ο περίσευμα, ποδ' έρρισκεται συνήθως,
ώς ύπαρκτον δέν φαίνεται και θεωρείται μύθος,
τ'ο δ' έλλειμμα σ'την δράση μας την σύγχρονον άνάγεται,
κι' ελοι ος τούτο πείσατε και πίετε και φάγετε.

Βεβαίως είναι φυσικόν άπό τ'α περισεύματα
νά σοβ προσφέρουν γεύματα,
πλήν δντως φαίνετ' έξοχον και θαύμα τών βαυμάτων
νά πίνης πάντα και νά τρής έκ τών ύστερημάτων.

Βεβαίως είναι φυσικόν να τρέφεται μ' έλλη
παντός βιοόντος με χλιδών και μαλακάς σούρας,
ο κόσμος όμως, Περικλή, κι' έμεις οι ψωραλέοι
άξιαν αποδίδομεν σ'τον όβολον τής χήρας.

Αν ήσαν περισεύματα πραγματικά τρώντα
μήτ' έναν θυμον θέλεγες γιά τούτα, κουτασοδόντη,
μά τώρα φάλλεις λιγερά
νυχθημερόν, κανέφι,
γιατί τ'ο κράτος μιά χαρά
μ' έλλείμματα ος τρέφει.

Κι' άν τ'ο κράτος άπορη
και ος πλούτον ύστερη
κι' ελων λένε πως στερείται.

Κι' άν τ'α μάλ' άτροφικόν,
δοθενός κι' ύστερικόν,
παρά πάντων θεωρείται.

Μιά χαρά τ'α καταφέρνει
με στερήσεις τρώει πίνει,
έξ ύστερημάτων πέριε,
έξ ύστερημάτων δίνει.

Οι δύο προσφιλείς φθάνουν πρό της Βουλής.

Π.—Αυτό σημαίνει τ'ο λοιπόν Προϋπολογισμός;
Φ.—Με τούτον εξηγείται κι' ο πατριωτισμός.

Καθένας μερικόν ζητ'έ
κι' άρχίζει τ'α γουργουρητά
κι' ή εβλίνη καλιά μου.

Είναι μιά βίβλος μουσική,
γριφώδης, καθβαλιστική,
καθώς τ'ο Νουτραδάμου.

Προκαλεί ξεφωνητό
της κλεινης γλωσσοκοπάνας...
τρεις και τ'ο και τρεις και τ'ο,
τρεις και τ'ο λουρι τής μάννας.

Μετανάστες εύτυχείς
στέλλει σ'την Αμερική...
φόρος άπ' έδω κι' έκει,
κι' ο παπάς μας ο παχός
έφαγε παχητά φακή.

Αυτό σημαίνει, Περικλή, Προϋπολογισμός,
δείχνει πατέρας άληθής τ'ος γλωσσοκαμπανταούς...
γι' αυτόν τ'ον περιάνυμον πολλών ύστερισμός,
κι' είναι μιά διασκέδασις χρονιάτικη τ'ο κράτους.

Π.—Μ' αυτά τ'α λόγια μ' έφερες και πάλε σ'τη Βουλή.
Φ.—Νομίζω πως ο Γούναρης τής Πάτρας όμιλει.

Γούναρης ο Πατριός εις τ'α νούμερα δεινός.

Νάτος νάτος εις τ'ο θήμα κι' ελοι τον κυτουν' σ'το στόμα...
άλλοτε τών Ιαπωνών καταλάμπρυνε τ'ο κόμμα,
κι' έπολέμει: σάν, Κορούο
τ'ον στρατόν τ'οθ Θεοτόκη.

Πλήν σ' αυτό τ'ο μεταξο
ο τών Ιαπωνών φίλος
έγινε τ'ο Κόντε σούλος
και τ'ο χέρι τ'ο δεξί

Και τ'ο Πέρτ-Άρθορ άλώσας
κόμον εθαμνίσει,
και τών Ιαπωνών γλώσσας
αιχηματάς άκόνισε.

Άξιος ο Πατριός,
κι' ο χρυσός Αδγαργός
τ'ον εύρησε γρηγορόντα
και πολλά κυοφορόντα

Ήτον άγρυπνος συχνά
νάβρη κρέας και φαχιά,
και τ'ον είδαν άγρυπνούντα με σκυμμένο τ'ο κεφάλι
για νά φέρη, καθός λένε, τήν μιάν άκρα με τήν άλλη.

Ήρόσμεναν κι' οι Γ'ιαπωνέζοι
Άλιο κρέας πως θά' έρη...
άνθρακες οι θησαυροί
κι' άβεια πιάτα σ'το τραπέζι.

Κι' άν έχης τάσον ειδικήν
πρός τέγγνη οικονομικήν
τουσάκις ύμνηθεσας,
πως νάβρης σούκα σ'την συκήν
τήν άποξηρανθεσας;

Πουσάκις δέν άγρύπνησες και τούτος κεκυφός...
άκτις ήλιού, κάλλιστον χρυσός ήμέρας φός,
πουσάκις και τ'ον Γούναρην δέν είδες άγρυπνούντα:
κι' άπό τ'ο φέρι κόπτοντα για περιττή τήν φούντα;

Κύττα τον, καυμένη μάννα...
δέδουκε μ'έν ο σελάνα,
δέδουκαν δέ και πλειάδες.

Πλήν ο Γούναρης μονάχος
άγρυπνει και χάνει πάχος
με τ'ο κράτους τ'ος υπελάδες.